

TATAI –
TÓVÁROSI



HARANGSZÓ

A GYÜLEKEZET ÜNNEPI ÉRTESETŐJE

Alapítva: 1995. Megújítva: 2004.

XXI. évfolyam 1. sz. – 2025. Húsvét

Húsvéti egyenlet

*„Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt,
az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhozza Jézus által, vele együtt”.*

(Első Thesszalonikai levél 4. rész 14. verse)

Vannak olyan tények, amiket gyerekkorunk óta tudunk. Így van ez azzal a definícióval is, amit húsvét ünnepéhez kapcsolunk. Hittanórákon megtanultuk, hogy húsvét Jézus feltámadásának a napja. Kicsit bővebben elmondhatjuk, hogy húsvétkor azt a csodát ünnepeljük, hogy Jézus Krisztus nem maradt a sírban halála után, hanem feltámadt, és újra él.

Amikor ezt a tényt elolvassuk, keresztyén emberként semmi kétség nincs bennünk. Kimondjuk, hogy ez így van. Kimondjuk, hogy ez nem kérdés. Az a keresztyén köszöntés jut eszünkbe, amit ortodox testvéreink használnak, amikor húsvétkor találkoznak. Az egyik azt mondja: Krisztus feltámadt, mire a másik így válaszol: Valóban feltámadt. Mindkét fél biztos abban, hogy amiről az evangéliumok írnak, az biztos.

Mennyire nyugodtan írhatnám le azt, hogy mi, tatai reformátusok szintén biztosak vagyunk abban, hogy Jézus feltámadt. Viszont többekkel beszélgetve mindig az derül ki, hogy ebben nem vagyunk biztosak. Miért? Mert kétségeink vannak a saját feltámadásunk felől. Lehet, hogy Jézus feltámadt, de mi úgysem fogunk. Nekünk az lehetetlen. Egyébként meg milyen is lesz az a feltámadás? El sem tudjuk képzelni. Ezért inkább nem foglalkozunk vele, nem is gondolkodunk róla, valahol benne hagyjuk a lelkünk mélyén a félhomályban.

Pál apostol azt írta a thesszalonikai gyülekezetnek, hogy amilyen biztos Jézus feltámadása, olyan biztos a mi feltámadásunk is. Matematikai feladványoknál szokták mondani, hogyha a két oldal egyenlő, akkor mindegy, hogy melyik rész, melyik oldalon van ($2+2=3+1$ vagy $3+1=2+2$). Ha Jézus feltámadása biztos, és ebből következik a mi feltámadásunk, akkor, ha a mi feltámadásunk bizonytalan, akkor bizonytalan Jézus feltámadása is, ha pedig nem hisszük a mi feltámadásunkat, akkor Jézus sem támadt fel.

Tudom, hogy földi életünk során csak ritkán szoktunk gondolkodni a feltámadásról. Ugyan miért foglalkozunk vele, hiszen olyan hihetetlenül messze van?! A lelki megújulást, a megtérést itt a földön mindennél fontosabbnak gondoljuk, hiszen csak a megújult, megtért élet az,

amelyikben a hit teljes erejével jelen van. Az örök életet pedig csak az kaphatja meg, aki hisz. A jól ismert evangéliumi mondat szerint „*úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen*”. (Jn.3.16) Aki hisz Jézus Krisztusban, annak örök élete van. Örök élet nélkül nem tudjuk elképzelni ezt a földi életet sem. Ki az, aki azt gondolja, hogy a földi élet végén minden véget ér? Ki az, aki azt mondja, hogy a szív utolsó dobbanása az élet teljes lezárulását jelenti? Mindenki hiszi a folytatást. Mindenki úgy gondolja, hogy van valami „odaát”. A feltámadás, ami pedig ehhez kapcsolódik, akkor lényegtelen lenne?

A feltámadás hit elsősorban nem rólunk szól, de mégis a mi hitünket mutatja meg. Ha hisszük, hogy Jézus feltámadt, akkor az is biztos, hogy Isten az elhunytakat is előhozza „Jézus által, vele együtt”. A feltámadás hitünk itt a földön a már temetőben lévő szeretteinkről szól. Arról, hogy tudjuk, nem a sírhely számukra az utolsó állomás, hanem az csak az utolsóelőtti. Még onnan is van folytatás. Ahogyan a régiek az 5 betűt ráírták a sírkövekre: A B F R A. Vagyis **A Boldog Feltámadás Reménysége Alatt**. Aki a sírban nyugszik, nem marad ott örökre. Nem a halálé az utolsó szó, hanem az életé. Nem az elmúlásunk jele a sír, hanem a feltámadás reménységéé.

Hisszük-e ezt? Biztosak vagyunk-e ebben? Úgy megyünk-e ki a temetőbe húsvétkor (a feltámadás ünnepén), vagy egy-egy vasárnapon (Jézus feltámadásának napján), vagy hétköznaponként (az élő Jézus Krisztus jelenlétében), hogy tudjuk, amilyen biztosan Krisztus ott van velünk, olyan biztos az is, hogy szeretteink feltámadnak Jézus által, vele együtt?

Az egyenlet ugyanis csak így igaz. Ha hisszük a temetőben is, a sírok mellett, ravatal mellett megállva is, hogy szeretteink feltámadása biztos, akkor hisszük, hogy Jézus biztosan feltámadt. És ha hisszük, hogy Jézus feltámadt, akkor az is biztos, hogy Isten az elhunytakat is előhívja Jézus által, vele együtt!

Éljük meg reménységgel és örömmel ennek az egyenletnek mindkét oldalát!

Dr. Szabó Előd lelkipásztor

Ünnepi istentiszteletek

Tóvárosi Kistemplom (Somogyi B. u. 5.)

Április 18., Nagypéntek	09.00 (úrvacsora)
Április 20., Húsvétvasárnap	09.00 (úrvacsora)
Április 20., Húsvéthétfő	09.00

Tata, Református Templom (Kocsi u. 15.)

Április 18., Nagypéntek	10.00 (úrvacsora)
Április 20., Húsvétvasárnap	10.00 (úrvacsora)
Április 20., Húsvéthétfő	10.00 (úrvacsora)

EMLÉKEZÉS ÉS KÉRÉS I. rész

EMLÉKEZÉS I.

(részlet a „megvan írva.hu” elektronikus hírlevél 2023. október 30-31. számából, szerkesztett változat. A szerkesztő kérdezett:)

1950-51

– Gyermekkorában történt meg a kommunista hatalomátvétel. Miben érzélte azt?

Ennek az időszaknak már számomra is maradt egy fontos emléke. Második elemista, azaz hét éves koromban házkutatás készült a tatai parókiára.

Az elhárításban is volt olyan fiatalember, aki korábban konfirmált. Amikor este a lelkészi hivatal ablakán fény szűrődött ki a spalettán, bekopogott: „Nagytiszteletű úr, én úgy hallottam, hogy egy-két héten belül házkutatásra jönnek önökhöz”.

Szüleim megegyeztek abban, hogy mindegyikük elrejt néhány régi dolgot, iratot. De még egymásnak sem mondják meg, hogy mit hová. Egy esetleges vallatásnál ne kelljen hazudni, hanem tiszta lelkiismerettel mondhatják, hogy nem tudják, hol van az, amiről éppen érdeklődtek.

Ennek eredményeként egy középkék színű katonaláda, benne kézzel írott füzetekben olvasható prédikációkkal együtt, azóta ismeretlen helyen lappang. Édesapám 1937-ben elhatározta, hogy a teljes Bibliát, Mózes első könyvétől kezdve két hetenkénti igehirdetési sorozatban végig magyarázza. Pál apostolnak a Rómabeliekhez írt levele 5. fejezetéig jutott.

(Pár héttel ezelőtt egyik lelkésztársunk feltette a vasárnapi igehirdetésében a kérdést: vajon a Mózes ötödik könyvéből felolvasott igeszakaszról hangozhatott-e igehirdetés a tatai szószelekről? A kérdésre elméletileg igennel tudok válaszolni).

A ládához az utolsó személyes emlékem 1950-51. telének az egyik reggeléhez fűződik. Reggelenként hat órakor keltem én is. Segítettem iskola előtt az állatok ellátásában (sertések, kecskék, nyulak, baromfi).

– Kisfiam, dobj le néhány villa szénát a padlásról a kecskéknak – mondta édesapám.

Ahogy harmadszor szúrtam bele a szénába, a villa hegye koppant. Gyors villázás: „kibújt” a láda. Lekiabáltam a padlásról:

– Édesapám, egy ládát találtam!

Szigorúan szólt a parancs:

– Kisfiam, elég lesz a széna! Gyere le, mert iskolába kell indulnod!

A dolog nem hagyott nyugodni. Pár nap múlva Édesapám temetési szolgálatra ment. Felmentem egyedül a padlásra. Átforgattam kétszer is a szénahegyet. Nem találtam semmit.

A házkutatáshoz közeledve, édesanyám leültetett a konyhában, és elmagyarázta:

„Édes fiam, ismeretlen bácsik fognak jönni hozzánk. Végigmennek a házon. Minden szekrénybe belenéznek. Minden fiókot kihúznak. Édesapádnak és nekem mindig elől kell mennünk velük. Te viszont nyugodtan szaladgálhatsz ott, ahol vannak, csak a szemedet tartsd nyitva. Ha azt látod, hogy valamit betettek valahova, várd meg, amíg kimentek a szobából. Utána azt a valamit vágd zsebre. Gyere oda hozzánk. Ne szólj semmit, csak a szemeddel jelezz nekem, én majd kimegyek veled a szobából”.

Híre volt annak abban az időben, hogy több lelkészt úgy tartóztattak le, hogy vagy dollárt rejtettek el valahová, esetleg pisztolyt. Ekkor az illetőt visszahívták azzal, hogy „megtalálták”. Tiltott valutatartásért vagy „fegyveres lázadás előkészítéséért”, fegyverrejtegetésért azonnal letartóztatták a lelkészt. Évekre bebörtönözték.

Később, teológus éveim alatt (1961-1966) a legációkban az idősebb lelkészek több ilyen esetet is elmondtak a fiatal diáknak. Érdekes lenne ennek nem a besúgók, hanem a meghurcoltak oldaláról utána nézni...

Édesanyám okításától kezdve készültem és figyeltem. Pár nappal előtte jött a jelzés, hogy a parókia házkutatása későbbre marad. Utóbb egészen elmaradt.

Tréfás iróniával mondom: a végére már egészen szomorú voltam, hogy nem lett házkutatás...

(folytatjuk)

dr. Márkus Mihály
nyugalmazott püspök-lelképásztor



Anyakönyvet lapozgatva



A keresztség sákramentumában részesült:

2024. november 17. Orbán Léna
2024. december 29. Ludas Nenszi
2025. február 9. Váraljai Léna Dóra
2025. február 23. Bagó Mira
2025. március 2. Nagy Polli

Akikért a harang szólt...

2024. nov. 24. Bátky Jenő Lajos (71 éves)
2024. nov. 28. Tóth László (60 éves)
2024. nov. 28. Tóth István (67 éves)
2024. dec. 11. Horváth Mihályné Zsombóki Mária (83 éves)

2024. dec. 18. Bükki Márta (70 éves)
2024. dec. 20. Horváth István (79 éves)
2025. jan. 10. Csattos Bertalanné sz. Kovács Mária (87 éves)
2025. jan. 11. Willi Attila (53 éves)
2025. jan. 16. Blahó Gézáné Hörömpöli Piroska (87 éves)
2025. jan. 20. Kozár Mária (78 éves)
2025. jan. 20. Babai József Antal (50 éves)
2025. jan. 27. Madarász Mihályné sz. Gajdó Gizella (76 éves)
2025. febr. 5. Buzási Istvánné sz. Berzetei Julianna (67 éves)
2025. febr. 14. Papp János (75 éves)
2025. febr. 15. Csorba Zsolt Ödön (58 éves)
2025. febr. 26. Pandur János (70 éves)
2025. márc. 17. Dr. Juranovics Katalin (61 éves)

*Isten vigasztalása legyen elhunyt testvéreink
itt maradt gyászoló szeretteivel!*

A nagyravágyó kőfaragó

Volt egyszer egy kőfaragó, aki mindig elégedetlen volt önmagával és az életével.

Egy szép napon, amint mendegélt, elhaladt egy gazdag kereskedő háza előtt. Benézett a nyitott kapun és látta, hogy odabent csak úgy nyüzsögnek az előkelőbbnél előkelőbb látogatók. „Milyen hatalmas is lehet egy ilyen kereskedő” – gondolta a kőfaragó. Elfogta az irigység és azt kívánta, hogy bárcsak ő is ilyen gazdag lehetne. Akkor bezzeg nem kellene ilyen szegény kőfaragó módján tengetnie az életét.

Legnagyobb ámulatára egyszerre gazdag kereskedővé változott. Nagyobb pompa és hatalom vette körül, mint amit valaha álmodni mert volna. Egyszerre csak egy pompás gyaloghintót vittek el a háza előtt, benne egy magas rangú hivatalnok terpeszkedett, körülötte szolgák hada és katonák. A leggazdagabb ember is mély meghajlással hódolt a menet előtt. „Milyen hatalmas ez a hivatalnok” – gondolta. „Bárcsak magas rangú hivatalnok lehetnék!”

Ezután magas rangú hivatalnokká változott. Mindenhová dúsan hímzett hintón cipelték és az emberek földig hajoltak előtte, amerre csak járt. A nyári nap forrón tűzött és a hivatalnok iszonyú kényelmetlennek érezte a füledt gyaloghintót. Kinézett. A nap fenségesen ragyogott az égen és tudomást sem vett a hivatalnok létezéséről. „Milyen hatalmas a nap” – gondolta. „Bárcsak nap lehetnék!”

Ezután nappá változott, mindenkiere pokoli erővel sütött, kiégette a mezőket. Ám egyszer csak nagy fekete felhő kerekedett, és odafurakodott a nap és a föld közé, így a nap sokat vesztett az erejéből. „Milyen hatalmas ez a viharfelhő” – gondolta. „Bárcsak viharfelhő lehetnék!”

Ezután felhővé változott, elárasztotta a mezőket és a falvakat mindenki kétségbeesésére. Hamarosan azonban úgy érezte, hogy valami nagy erővel tolja. „Milyen hatalmas a szél!” – gondolta. „Bárcsak szél lehetnék!”

Ezután széllé változott, lefújta a cserepeket a házak tetejéről, tövestől csavarta ki a fákat, és mindenki gyűlölte őt és félt tőle, amerre csak elsüvített. Hanem egyszer csak nekirohant valaminek, amit bárhogyan is igyekezett elfújni, csak állt rendületlenül. Egy hatalmas szikla volt az. „Milyen hatalmas ez a szikla” – gondolta. „Bárcsak szikla lehetnék!”

Ezután kősziklává változott, hatalmasabb volt mindennél a mezőn. Ahogyan ott állt egyszer csak kopácsolást hall, egy kalapács hangját és érezte, hogy farigcsálják az oldalát. „Ki lehet hatalmasabb nálam, a sziklánál?” – kérdi.

Letekintett, és mélyen maga alatt meglátott egy kőfaragót.

Gyülekezeti, lelkipásztori beszámoló a Tatai Református Egyházközség 2024. évi életéről

Küzdelmek

Ebben a kérdéskörben először egy olyan jelenségről szeretnék beszélni, ami alapvetően örömteli jelenség, mégis komoly kérdéseket vet fel lelkési közösségünkön és a presbitériumon belül is. Ez pedig az, hogy viszonylag nagy számban érkeznek vasárnapi istentiszteleteinkre olyanok, akik nem rendszeres résztvevők, vagy ha azok is, nem kapcsolódnak kiscsoporthoz, így nem tudjuk őket továbbvezetni a szolgálói közösség felé. Ugyanez a kérdés az olyan jellegű alkalmak kapcsán is, mint például a Kakaós-kalácsos reggelik, az intézményi megjelenések, ahol olyanok csatlakoznak be istentiszteleti életünkbe, akiknek a kapcsolódása nem szoros. Pál apostol használ egy képet a vad és szelíd olajfával kapcsolatban. A vad olajfát a szelíd olajfa hajtásaival kell beoltani, hogy szintén szelíd legyen. Vagyis a Krisztushoz még nem tartozó embereket, nekünk kell Krisztussal beoltanunk, hogy aztán ők is Krisztus követőivé váljanak. Ennek a lehetőségeit, útjait, módszereit keressük közösségünkben, hogy hogyan lehet a keresőket istentisztelet látogatóvá vonzani, az istentisztelet látogatót elkötelezett gyülekezeti taggá segíteni, az elkötelezett gyülekezeti tagokat pedig szolgálattal megbízni.

A következő küzdelmet az jelenti számunkra, hogy a hiányzó szolgálattevőket felkutassuk, illetve a kiöregedő szolgálatot végzők helyére megtaláljuk a megfelelő utánpótlást. Az is nehézséget jelent, hogy sokan vannak, akik szívesen végeznek szolgálatot, de sokféle területen állnak helyt, ami miatt az ő kiegészítésük is szükséges. Arra nézve is gondolkozunk a gyülekezet életére nézve, hogy miként találjuk meg az alkalmas szolgálókat, miként tudjuk őket bevonni a gyülekezet feladataiba, és milyen formában történhet meg az ő szolgálatba állításuk.

Ebbe a körbe tartozik bele az is, hogy az elmúlt évben kezdte meg munkáját az újonnan alakult presbitérium. A korábbi 66, 44, majd 32 fő helyett 12 fős presbitérium alakult Tatán. Ennek jótékony hatásait érezzük a nagyobb koncentrátságban, a konstruktívabb vitákban, a szépen-lassan minden kérdésben kialakuló konszenzusban. Új bizottsági struktúra is kialakult az elmúlt évben. Léteznek a kötelező bizottságok (számvizsgáló, leltározási, választási, gazdasági), ezen kívül pedig működnek az általunk korábban létrehozott bizottságok (missziói, diakóniai, intézményvezetői), valamint két új bizottság működéséről is döntött presbitériumunk, a Gyermek- és Ifjúsági Bizottság, valamint az Épületügyi Bizottság is megkezdte szolgálatát. A bizottsági struktúra kibővítésével párhuzamosan Intézményeink Gazdasági Hivatala is átalakult. Korábbi vezetőnk nyugdíjazására készül, így az ő feladatait két részmunkaidős munkatársunk vette át. Egyikük a tanügyi kérdésekért, másikuk pedig a pénzügyi kérdésekért felel. Jelenleg úgy látjuk, hogy

ez a munkamegosztás jól működik, és hasznára van az intézményrendszerünknek.

Ehhez kapcsolódó küzdelmünk az intézményeinkkel kapcsolatos stratégia kialakítása, ami örökzöld téma. Szinte nincsen olyan presbitéri megbeszélés, gyűlés, amin ez ne kerülne elő. Igen nagy időkeretet is szán presbitériumunk ennek a kialakítására, és ebben az évben is szeretnénk továbbfoglalkozni intézményeink ügyével. A kérdés egyrészt missziós jellegű, hogy miként tudja gyülekezetünk elérni az intézményben lévő gyermekeket, fiatalokat, tanárokat, és szülőket. Másrészt szervezeti kérdések is megjelennek, hogy miként lehet a legjobb és leginkább átlátható módon szervezni intézményeink életét.

A küzdelmek sorában a tavalyi év az úgynevezett kegyelmi ügy kapcsán hozott új elemeket is. Ennek a hozzánk eljutó hullámain igyekeztük csillapítani. Egyrészt a gyülekezet előtt felolvasott közleménnyel, amelyben saját missziós felelősségünket hangsúlyoztuk ki, másrészt rendkívüli presbitéri gyűlés tartásával, ahol részletesen kitárgyaltuk a problémakört, harmadrészt pedig a saját anyagi kérdéseink tisztázásával, és azoknak átlátható kommunikálásával igyekeztünk minden olyan félreértést elhárítani, mely szerint gyülekezetünk milyen nagy mértékben függ az állami pénzektől. Úgy látom, hogy ezeket a hullámokat sikerült megnyugtató módon elcsendesítenünk.

Személyi kérdések

Amióta a tatai gyülekezetben szolgálhatok, két olyan év volt, a 2017-es, és a 2023-as, amikor semmilyen formában nem történt személyi változás. Ebből következik, hogy a tavalyi évben is történtek változások, ám ezek örömteli eseménynek voltak köszönhetőek. Strifler Zoltánné Csöngedi Nikolett beosztott lelkészünk kislánynak adott életet, így ő jelenleg korlátozott szolgálatban van nálunk. Az ő feladatának átvételére Bogyó Zsófia kapott beosztott lelkési kirendelést gyülekezetünkbe.

A személyi kérdések körében megköszönöm kollégáimnak a szolgálatok elvégzését. Úgy érzem, hogy a sokféle küzdelem ellenére is nagyon bensőségesen, és jó lelkületben működik a munkatársi gárda, amit rendkívül nagy eredménynek tartok. Biztos vagyok abban, hogy a szolgálatok „minőségére” szintén hatással van az, hogy milyen légkörben tudunk együtt munkálkodni. Őszinte, imádságos, és testvéri légkörben szolgálunk, ami Isten Lelkének az ajándéka.

Itt említem meg azt az ugyancsak örömteli részét a gyülekezet életének, hogy sok mindennek szinte automatikus szolgálattevője van. Sokrétű szolgálat zajlik gyülekezetünkben, aminek nem csak a lelkipásztorok, hanem gyülekezeti tagjaink is aktív résztvevői. Hálásak vagyunk Istennek minden szolgálóért, aki Isten országát építi közöttünk!

Nyilvánvaló, hogy Jézus szavait magunkra nézve is kötelezőnek kell tartanunk, amikor a szolgálatok végzéséről gondolkodunk: „Azért tehát ti is, ha teljesítettétek mindazt, amit parancsoltak nektek, mondjátok ezt: Haszontalan szolgák vagyunk, azt tettük, ami kötelességünk volt.” (Lk. 17.10)

Gyülekezeti élet

Ezen a téren is első gondolatunk a hála. Isten sok mindennel megajándékozott minket az elmúlt évben. A megszokott gyülekezeti alkalmak továbbra is rendes ütemben folytak. Istentiszteleteink vannak vasárnap délelőttöként két helyszínen, a Kistemplomban és a Templomban, vasárnap esténként pedig bibliaóra jellegű alkalmakat tartunk a Kistemplomban. Ezen kívül havonként egy hétközi bibliaóra, férfikör, nőikör, presbiteri bibliaóra szerepel a felhozatalban. A hitoktatás, konfirmációs felkészítés, ifjúsági munka szintén a megszokott rendben zajlik. Ezekon kívül hat házicsoportunk működik, amelyet 2-2 gyülekezeti tagunk vezet. A gyülekezeti alkalmak sorában ott vannak azok, amelyeket külön is kiemelek, a csendesnapok rendszere. Tartunk ilyen a zenei szolgálóknak, konfirmandusoknak, fiatal felnőtteknek, presbitereknek, a gyermekszolgálatban résztvevőknek, valamint egyházmegyei összefogással volt külön szolgálói csendesnapunk is.

A gyülekezeti élet kapcsán a már említett küzdelmek mellett beszélhetek a pozitívumokról is. Táboraink rendkívül jó létszámban működnek, és a hatásukat egész évben tapasztaljuk is. Ezen kívül két területen emelkedik ki az elmúlt évben végzett munka. Az egyik a fiatal felnőttek körében végzett szolgálat, amelynek keretében szeretnénk elérni azokat az egyetemista, vagy már dolgozó 20-30 év közötti fiatalokat, akiket az egyetemi évek elsodornak Tatárról, de közösségben mégis itt szeretnének lenni velünk. Az ő lelki építésük az esetek nagy részében nem is a saját gyülekezetünknek lesz hasznára, de reméljük, hogy a Magyarországi Református Egyház keretein belül, más településen megtalálják majd a helyüket ezek a fiatal felnőttek.

A másik nagyon szépen alakuló szolgálati terület a zenei szolgálat. Ez egyrészt a minden vasárnapon a főnékként énekelt ifjúsági éneklésre vonatkozik, de ezeken kívül a családi istentiszteleteken, az úgynevezett tóvárosi délelőttökön, ifjúsági alkalmakon, és más rendkívüli eseményeken történő megjelenésre is vonatkozik.

Végül a gyülekezeti életről szóló beszámolót a tavalyi évre nézve nem tudom úgy befejezni, hogy ne tennék említést a Református Egyházi Napok Dunántúlról (REND), amelynek Tata adott otthont 2024 júniusában. Egészen elképesztő összefogást, szolgálói segítséget, lelki megmozdulást hozott ez a három nap, ami egészen biztosan pozitív hatással volt gyülekezetünk életére is!

Külső dolgaink

A felújítások kapcsán a következőkről szeretnénk beszámolni. 2024-ben a gyülekezet anyagi lehetőségeihez mérten is jelentős felújításokat végeztünk, amelyekkel

kapcsolatban hisszük, hogy hosszútávú befektetést jelentenek ezek a missziós életbe is. 56 304 604 Forintot adtunk ki erre a célra, amely a Kistemplom külső homlokzati és villamos hálózati felújítását, a Kocsi u. 13-as épületegyüttes tetőfelújítását és a belső udvar rendbetételét, a templomudvar térkövezési munkáit, valamint a Kocsi u. 15-ös számú parókián egy új lakás kialakítását foglalta magában. Ezek a felújítások annak voltak köszönhetőek, hogy a korábban eladott ingatlanok vételárát kifejezetten erre a célra tartalékoltuk, és a tavalyi esztendőben ezeket a lehető leginkább gondos módon felhasználtuk. Ilyen mértékű felújításra a jövőben már csak pályázati pénzek bevonásával lesz lehetőségünk.

A 2024-es gazdasági év néhány adatát ismertetném legvégül. Saját bevételeinknél az Egyházfenntartói Járulék 14 226 800 Forintot tett ki. Tekintve, hogy 364 Egyházfenntartói Járulék fizetőnk van, így az egy főre jutó éves összeg 39 085 Forint. A perselypénz összege 11 046 340 Forint volt, így egy templomba járó gyülekezeti tagra, beleértve a gimnazistákat is (250 fővel számolva), 44 185 Forint jut évente. Az adományok összege 14 247 616 Forint volt, így szintén 364 fővel elosztva ez 39 142 Forintos adományt jelent egy főre vetítve. Összességében egy templomba járó gyülekezeti tag átlagosan 122 412 Forintot fizetett be a 2024-es évben a gyülekezet céljaira. Köszönjük szépen az adományokat, Isten áldja meg a jószívű adakozókat!

A gyülekezet életének minden öröméért és sikeréért, minden elért eredményéért köszönetet mondunk a Szentháromság Istennek!

Dr. Szabó Előd lelkipásztor

NYÁRI TÁBOROK

2025

www.reftata.hu

ALSÓS TÁBOR

Napközis

Gyülekezeti Otthon

Június 23-27.

FELSŐS TÁBOR

Balatoncsicsó

Július 28-augusztus 1.

IFI TÁBOR

CSILLAGPONT ZÁNKA

Július 14-19.

GYÜLEKEZETI TÁBOR

Nagybörzsöny

Július 10-13.

Az Általér Református Alapfokú Művészeti Iskola és Művészeti Szakgimnázium vállalásai

1. Az Általér Református Alapfokú Művészeti Iskola pedagógiai munkájáról

Hogyan írhatnánk le, hogy mi folyik a falaink között a hétköznapiakban? Úgy gondolom, sokat mond el rólunk az a módszertani szakmai nap, melyet 2025. március 7-én rendeztünk meg.

A Református Pedagógiai Intézet bázisintézményeként, minden évben módszertani szakmai napot szervezünk. Idén a „Tanulás támogatása mesével, zenével, játékkal” címet adtuk ennek a rendezvénynek. Kettős cél vezetett minket: egyrészt a gyermekek élménydúsabb tanulására koncentrálva, más pedagógiai környezetben is jól alkalmazható élménypedagógiai jógyakorlatokról szerettünk volna eszmecserét folytatni. Másrészt, hogy az idelátogatók megismerkedjenek intézményünk arculatával, a tanárok pedagógiai elhivatottságával, munkájával.

Természetesen mi is szívesen tanulunk másoktól, így mindig van meghívott előadó is a programon. Idén id. Elek Mihály pszichológus, a Színes Iskola Személyközpontú Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium alapítója osztotta meg gondolatait a gyermekek elkötelezettségéről, motiválhatóságáról. Kitért arra, hogy bármilyen eszközzel is szeretnénk támogatni a gyermekek tanulását, a pedagógusok alapvető támogató és gyermekközpontú szemlélete nélkül ez lehetetlen feladat. Olyan alapvető értékekre hívta fel a figyelmet, amelyeket nem árt időről időre megerősíteni magunkban, pedagógusokban.

További előadók az alapfokú művészeti oktatásban részt vevő tanáraink voltak. Tekintsünk bele egy kicsit az ő pedagógiai hitvallásukba!

Szénási Veronika folklórismereti tanárunk a mese képzelőerőre gyakorolt fejlesztő hatásáról és az élőszavas mesemondás gyakorlatáról beszélt. Megtudhattuk, hogy a mondókázás, dramatikus szokásjátékok megélése és a mesehallgatás közösségi élményt adnak, biztonságot jelentenek a gyermekeknek. Fontos, hogy ezt egész kicsi korban megismerjék, épp úgy, mint ahogy Kodály Zoltán a zenei anyanyelvként a népdal elsődlegességét emelte ki.

Az élőszavas mesemondás fogalmát a Mesészt Egyesület hívta életre. A hagyományos mesemondók egykor a közösségekben meséltek, a mesék a színhagyományozódás útján terjedtek tovább. A szépirodalmi alkotásokhoz képest ezek a meseszövegek változatokban élnek, és ha a változatokat megismerjük, mi magunk is ráébredünk arra, hogyan tudunk könnyen és a hallgatóság számára is érthetően és élvezetesen mesélni. Előadásában hasznos segédanyagok és források elérhetőségét adta át a pedagógusoknak. Bemutatta, hogy a szövegfolklór mely elemei alkalmasak arra, hogy a gyerekeket a mesevilágba be és onnan pedig kivezessék.

A rendszeres mesehallgatás révén a gyerekek felismerik az ok-okozati összefüggéseket, az elvarratlan szálakat, az események sorrendjét, megtanulnak véleményt formálni, kifejezően olvasni. Megállapítottuk, hogy a vidámság és a játék a nevelő egyik legfontosabb eszköze. A mesemondás után gyakorlati feladatok következtek. A foglalkozás végén a „tanánajozás” szokását elevenítettük fel a résztvevőkkel, amelyhez a citeramuzsikát Szentimrey Panna biztosította.

Angyal Marianna néptáncpedagógus a népi játékokról és azok fejlesztő hatásairól beszélt jógyakorlatok

bemutatásán keresztül. A magyar nyelvterület nagyon gazdag a gyűjtött népi játékok terén. A régi magyar paraszttársadalomban a falubeliek szórakozási formái között a dalok, táncok, szokások, mesék mellett előkelő helyet foglalt el a játék, ami elsősorban, de nem kizárólag a gyerekek világát gazdagította. Ezeknek a játékoknak a lejegyzése óta a világban lényegi változás zajlott le. Míg fokozatosan mélyült saját népi hagyományainknak ismerete, azt tapasztaltuk, hogy a jelenkori társadalom egyre kevésbé kedvez a népi játékok fennmaradásának. A gyerekek életében a hídként funkcionáló, közösséget, érzelmi kötélket teremtő játékokat kiszorítják az egyénileg játszható, boltban kapható, gyakorta kevés kreativitást igénylő játékok.

A játék a gyerekek számára a kommunikáció, a kísérletezés és a tanulás legfontosabb eszköze. Minden egészséges gyerekben – és felnőttben is – megvan a játékra irányuló ösztönös késztetés. Emellett a játék segít feltárni, hogy egy gyermek milyen szintjén áll az iskolaérettségnek. Ha pedig fejlesztésre szorul, ez is megoldható a játékok segítségével. Bázisintézményi szakmai napunk során a népi játékok kincsesládájából merítve állítottunk össze egy kis gyűjteményt, amely segíteni tudja a pedagógusokat (óvónőket, tanítókat) a játékok tudatos használatában. A gyakorlatra helyezve a hangsúlyt igen jó hangulatban végig is játszottuk ezt a kis gyűjteményt szakmai szemmel megvizsgálva, időnként megvitatva használhatóságuk korlátait és lehetőségeit.

Csere Márta egyházzenei és zeneterapeuta, valamint Szentimrey Panna népzenei, népzene tanár és tanító a gyakorlatorientált zenei készségfejlesztésről tartott előadást.

Csere Márta megosztotta az érdeklődőkkel, hogy a ritmusnak milyen fontos szerepe van a gyermekek fejlődésében, mire van hatással az, ha ritmusgyakorlatokat viszünk a gyermekfoglalkozásokba és a ritmus kerül a játékok fókuszába. A zene két alkotóeleme a dallam vagy harmónia és a ritmus. Érdekes megfigyelés, hogy a ritmus önmagában is képes olyan hatást kelteni, mint a komplett zene. Ugyanúgy lehet vele érzést, gondolatot, hangulatot generálni, közösségi élményt ad, feltölt. A ritmus kevésbé kényes dolog, mint a dallam. Nem kell hozzá zenei hallás és a ritmusérzék könnyebben fejleszhető. Ezért lehet kiváló eleme a gyermekfoglalkozásoknak. De miért is ilyen fontos az életünkben a ritmus? Ha egy kicsit mögé gondolunk és a ritmusra, mint szabályos ismétlődésre tekintünk, akkor felfedezhetjük szinte mindenhol körülöttünk, bennünk. Rése a természetnek, az idő múlásának, a körülöttünk lévő lüktető világnak épp úgy, mint a saját testi, illetve lelki működésünknek. Sejt szinten van belénk kódolva, hogy a szabályos ismétlődés jó. Az egészséges psziché struktúra-éhsége mindenben keresi a rendszert. Legyen az bármi, egy képzőművészeti alkotás vagy egy természeti jelenség, de lehet bármilyen írás, történelmi esemény, mindenben a rendszert, a logikát keressük. Kiszámíthatóságot, stabilitást és ezáltal biztonságot ad az egyenletes lüktetés. Egy egyszerű közös ritmusjátékkal ezeket az érzéseket lehet a gyermekekben létrehozni. Megtapasztalják a rend fontosságát, a stabilitást. Jó érzés részese lenni egy közös egyenletes lüktetésnek, így könnyedén a közös alkotás katarziszát adhatjuk élményként.

Szentimrey Panna a népzeneoktatás fontosságára hívta fel a figyelmet. Kodály szerint „...csakis művészi értéket szabad a gyerekek elé tárnunk a játékoság és az érték összekapcsolása

a népzene az iskolai oktatásba emelésével.” (Dohány G., 2010.)

Kodály mindenfajta kutatást megelőzően ráérezett a zene szerepére a személyiségfejlődésben. Azt vallja, hogy a zene a személyiségre és a lélekre gyakorolt hatása miatt fontos eszköze lehet a pedagógiának.

Több kutatást végeztek az elmúlt ötven évben, mely alátámasztotta a Kodály koncepció sikerességét. Kokas Klára, Képességfejlesztés zenei neveléssel (Kokas K., 1972.) című munkájában négy város iskoláiban mérte a gyermekek tudását és lelki jellemzőit. Mindennapos zenei nevelésben részesülő növendékek képességeit mérték össze az ilyen nevelésben nem részesülőkkel. Az elemzésből kiderül, hogy a mindennapos zenei nevelésben részesülő gyerekek matematikai, helyesírási, hang- és virtuális megfigyelőképességi, ábrázolási területeken is jobban teljesítenek, mint a zenei nevelésben nem részesülő társaik. Mind a személyiségfejlődési területekre, mind a mozgásos feladatok végrehajtására pozitív hatással van a zenei nevelés. Emellett jobb fizikai állapottal és természetesen nagyobb tüdőkapacitással rendelkeztek az ebben részt vevő gyermekek.

További kutatásokból kiderül, hogy akik zenei nevelésben részesülnek a fentebb említetteken kívül tanulmányi eredményben, kreativitásban és a szociális képességek területén is előnyre tehetnek szert.

A zenetagozaton tanuló gyerekek tanulmányi eredménye átlagosan jobb, mint a normál osztályokban tanuló társaik tanulmányi eredménye. A legerősebb kapcsolat az olvasási és nyelvi teljesítményben, szókincsben és szövegértésben jelenik meg, de kapcsolat van a térbeli gondolkodás és a zenetanulás között is. (Janurik M., 2009.) Egy későbbi tanulmányában Janurik Márta és Józsa Krisztián kifejtik, hogy a heti egy énekóra nem elegendő ahhoz, hogy a gyermekek zenei képességei fejlődjenek, így a zene személyiségfejlesztő hatása sem valósul meg.

A programunk sikerének tekintjük, hogy 37 érdeklődőt fogadhattunk. Minden előadás interaktív jelleggel vonta be a résztvevőket, akik sok jógyakorlattal tölthették meg tarisznyáikat, olyan kiegészítő tudással, mely beépíthető más pedagógiai területek módszertanába és eszköztárába. Hisszük, hogy a népi hagyományokon alapuló élménypedagógiai eszköztárunk fontos lehet ahhoz, hogy Isten szerinti, közösségalapú kultúrát örökítsünk át a következő generációra.

**Angyal Marianna, Csere Márta, Juhász Dorottya,
Szentimrey Panna, Szénási Veronika**

2. Az Általér Művészeti Szakgimnázium megálmodásáról

„Ugyanezen a napon, amikor este lett, így szólt hozzájuk: »Menjünk át a túlsó partra.« Miután tehát elbocsátották a sokaságot, magukkal vitték őt, úgy, ahogy éppen a hajóban volt; de más hajók is voltak a nyomában. Ekkor nagy szélvihar támadt, és a hullámok becsaptak a hajóba, úgyhogy az már kezdett megtelni. Ő pedig a hajó hátsó részében volt, és a vánkoson aludt. Ekkor felébresztették, és így szóltak hozzá: »Mester, nem törödsz azzal, hogy elveszünk?« Ő pedig felkelt, ráparancsolt a szélre, és azt mondta a tengernek: »Hallgass el, némulj meg!« És elállt a vihar, és nagy csendesség lett. Akkor ezt mondta nekik: »Miért féltetek ennyire? Miért nincs hitetek?«” (Jézus lecsendesíti a tengert – Márk 4:35-40)

Azért hoztam ide ezt az igeszakaszt, mert úgy érzem, hogy valami ilyesmi hajó a mi iskolánk. Mert egyik évben úgy tűnt, hogy a Jóistennel kézen fogva végre átmegyünk a túlsó partra, hogy új földre, új alapokra tudjuk majd helyezni az alapfokú művészeti oktatásunkat. De vihar támadt, és

tombolt: a jogi környezet nem kedvezett az ügyünknek. Mi mégsem süllyedtünk el, hanem mégis újjászülettünk. Nem hiszem, hogy érdemből, inkább csak kegyelemből történhetett ez így. De emlékszem arra a pár napra, amikor ez a kicsiny mag újra kellett, hogy gondolja a létét, az életben betöltött szerepét. És nem összetörve jöttünk elő a hajó alsó vagy hátsó részéből, hanem megerősödvé hitünkben.

Most már bátran hangoztatjuk, hogy a jövőnket egy kortárs-, moderntáncos és néptáncos művészeti szakgimnáziumban látjuk kirajzolódni. Egy olyan műhelyben, ami nem konkurencia kíván lenni a művészetoktatás palettáján, hanem kompetencia alapú, összefogásra és hálózatosodásra törekszik. A mi szakgimnáziumunk egy új csoda, mert bevonni szeretne másokat abba a csodába, amit mi, művészetpedagógusok, nap mint nap megélünk. E szakgimnázium megálmodói és alkotói egy értékalapú közösséget kívánnak létre hozni, aminek központjában a mozdulatokkal, hangokkal vagy azoknak éppen a szüneteivel történő játék képessége áll. Hisszük, hogy aki táncol vagy zenél, az művészi szinten játszik. Aki játszani mer, az pedig isten-képmasságát éli meg, azaz a teremtés erejét. Tapasztaljuk, hogy az e fajta játék az előadó művésznek is öröm, sőt, egy olyan életforma, ami segít megőrizni szellemi, lelki jólétet. A kreatív előadóművészet egy izgalmas, színes és kitartást igénylő út.

Általérnek hívjuk, mert itt, az éltető vizek gazdag völgyében „által szeretnénk ölelni” (magunkhoz szeretnénk vonzani) mindazokat, akik velünk ebben közösséget szeretnének vállalni.

Farkas Emőke

Egy felvételi margójára

A tavalyi tanévben egész kollektívánk elszántan dolgozott azon, hogy megfogalmazzuk leendő szakgimnáziumunk alapvető céljait, megalkossuk szükséges dokumentumait, beszerezzük engedélyeit.

Többek között végig kellett gondolnunk, hogy a felvételi során mire vagyunk kíváncsiak, mit várunk el a hozzánk jelentkező fiataloktól. A felkészülés megsegítéséhez kurzusokat szerveztünk, amin nagy lelkesedéssel vettek részt a tanulók. S ahogy közeledett a felvételi időpontja egyre konkrétabbá váltak a tennivalóink: a jelentkezések fogadása, ellenőrzése, a jelentkezők adatlapjainak összeállítása, bemutatkozó zenék érkeztetése, óratervek készítése, egyeztetések és folyamatos alkalmazkodás a mostanában jelentkező betegségek miatt. Végre eljött a várva várt nap! Többségében az előkészítőn megjelent tanulók jöttek el a felvételire. Talán ez is segített abban, hogy oldott légkörben zajlott a gyakorlás mind a néptánc, mind a kortárs-, moderntánc tanszakokon. A diákok koncentrált figyelemmel, ügyesen teljesítették a nehezebb feladatokat is. Érzékelhető volt, hogy igyekeznek a legjobb formájukat hozni és a bemutatók is jól sikerültek. A beszélgetések során őszintén beszéltek magukról, álmaikról vagy akár problémáikról is. Nagy örömmel nyugtáztuk, hogy elhívatottak a tánc iránt és várakozással tekintenek a szeptemberi kezdésre. Megszerettük őket és mi is izgalommal készülünk az őszi kezdésre.

Pótfelvételi alkalomra is nyílik lehetőség, ahova várjuk a most betegség miatt távolmaradt diákokat és azokat is, akik időközben meggondolták magukat és mégis egy táncos középiskolában képzelik el a következő diák-éveiket. Az első pótfelvételi tervezett időpontja: 2025. április 15. A másodikat április végére tervezzük. (bővebb infó: <https://www.altaleriskola.hu/> oldalon.)

Békés Andrea

IFJÚSÁG SZOLGÁLATÁNAK ÉVE 2025.

„Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé.” (Zsolt. 103,5)

Megújulás. Vajon az elmúlt egy év alatt hányszor jutott eszünkbe ez a szó, a mögötte meghúzódó gondolat, az ehhez kapcsolódó vágy? Megújítani csak azt lehet, ami már eleve itt van, ami a miénk. Megújítani azt lehet, amit ismerünk, minden hibájával és értékével együtt. Megújítani azt lehet, ami már nem állja ki a kor kihívásait, vagy ami épp az évek alatt megkopott.

A reformáció szellemében – nekünk, reformátusoknak – mindig a szemünk előtt van: Ecclesia semper reformanda est (az egyház mindig megújulásra szorul). Hogyan újulhat meg egyházunk? Hogyan válhatunk ismét sóvá és világossággá? A válasz ott van ebben a csodálatos zsoltárban: ha Isten betölti életünket javaival. Ha engedjük, hogy az Ő szeretettel és kegyelemmel teljes üzenete töltse meg lelkünket. Felnyitva előtte szívünknek azokat a részeit is, ahová eddig nem engedték leszivárogni az evangéliumot, mert bálványaink foglalták el a helyet. A Zsoltáros erre figyelmeztet és buzdít mindenkit, aki megújulásra vágyik: *„Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az Ő szent nevét! Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! Ő megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet, megváltja életedet a sirtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg. Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé.”* (Zsolt 103,1-5)

A 2025-ös esztendő országos tematikája: az Ifjúság szolgálatának éve. Talán nem véletlenül – itt ne az emberi stratégiákra vagy előzményekre gondoljunk, hanem inkább az isteni tervre. A megújulásunk kérdése az, hogy elhisszük-e: Isten nem mondott le rólunk. Egyedül Ő képes megújítani egyházunkat. Ez nem módszertani, stratégiai kérdés, hanem hit kérdés. Isten pedig gyakran választott a bibliai időkben is lehetetlen helyzeteket arra, hogy bebizonyítsa a kiválasztott gyülekezetének: Ő munkálkodik! Ábrahám és Sára 75 évesek és nincsen gyermekük, Isten azonban ígéretet tesz, nagy néppé teszi őket. A kérdés: elhiszik?

Mi – a tematikus év szervezői – hisszük, Isten 2025-ben az ifjúság ügyén keresztül akarja bebizonyítani gyülekezeitei számára: Ő munkálkodik. Talán ma is lehetett volna ennél jobb és könnyebb területet találni, mint annak idején Ábrahám esetében. A Magyarországi Református Egyházunk közel 1200 gyülekezetének 65%-ban nincs ifjúsági munka a konfirmációt követően. A 14-29 éves generáció különösen nagy kísértésnek van kitéve korunkban: függőségek láncában élnek, a képernyők előtt napi 5-8 órát töltenek; a családokat, házasságokat érintő szétesések mély sebeket okoznak a fiatalokban; szorongásaikat pedig nem merik és/vagy nem tudják feloldani Isten jelenlétében. Kevés nehezebb terep van ma a megújulásra református egyházunkban. Az ígéret a miénk: „Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé”.

Elhisszük? Sokan elhiszik, nem csak ebben az évben, de az elmúlt években, évtizedekben is elhitték, szolgálatuk pedig ebből a hitből indult ki: ifjúsági vezetők és szervezetek, intézményi lelkészek, megyei és kerületi

referensek. Több százan - határon innen és túl - tapasztalták meg Isten megújító kegyelmét, az ifjúsági korosztályban véghezvitt csodáit. Ezeket a szolgálókat keresi fel és támogatja a Zsinat Ifjúsági Irodája, valamint évente kétszer összegyűjti a Generális Konvent Ifjúsági Bizottsága (GEKIB) alkalmaira. A tematikus év talán legfontosabb anyaga, a heti óravázlatok - melyre minden eddigi felmérés szerint a legnagyobb szükség volt - ennek a több száz fős szolgálói körnek a munkája. A tematikus év legfontosabb célkitűzései ennek a közösségnek az Istentől kapott hitéből fakadt, mely röviden így foglalható össze: „Az Ifjúság szolgálatának éve segítségével, gyülekezeteinket és a már meglévő ifjúsági programokat segítsük olyan módon, hogy azok más ifjúsági közösségek, missziók, programok születését és indulását segítsék. A tematikus év célja, hogy ebbe minden szereplőt bekapcsoljunk és segítségük által megújulást és megtéréseket hozunk a fiatalok életébe, általuk erősítve a helyi gyülekezeteket.” (A Zsinat 2024 novemberi ülésén elfogadva)

A tematikus év kapcsán a gyülekezetek számára nyílik a legtöbb lehetőség. Egyrészt a heti óravázlatokban kapnak a szolgálók segítséget abban, hogy a már működő vagy az újonnan indítandó ifjúsági csoportok alkalmi Isten szeretetének megismerésében, a modern módszertani eszközök segítségével történjen. Mindemellett az erre feliratkozók heti rendszerességgel egy hírlevelet is kapnak, ahol az óravázlatokon túl a legfontosabb ifjúsági tartalmakkal is gazdagodhatnak. Februártól elindult a Rátekintő videocast sorozatunk, ahol a szülők számára szeretnénk a kamaszok neveléséhez értékes tartalmat közzétenni a világhálón. A Rátekintő adásaiban két, az ifjúság szolgálatában tapasztalt lelkipásztor fog beszélgetni az adott témákban jártas nevelési tanácsadókkal, pszichológusokkal. A fiatalok számára pedig szintén készült egy videós formátum, ahol kortársaik tesznek bizonyosságot hitükről, Isten szabadító szeretetéről a Kárpát-medence minden tájáról. További média megjelenés várható a helyi, kerületi és országos egyházi sajtóban. A Reformátusok Lapjában minden hónapban cikkek és inspiráló gondolatok jelennek meg a tematikus év kapcsán. Az Igeidő napi áhítatában több olyan lelkipásztor vállal szolgálatot, akik a fiatalok között végeznek értékes munkát a mindennapokban.

A gyülekezeti közösségek egyenként, vagy összefogva pályázhatnak majd különböző támogatásokra. Egynapos vagy két-háromnapos csendesnapokra és evangelizációs alkalmakra lehet pályázatot benyújtani kerületenként. Szeretnénk támogatni az ifjúsági és az egyházi civil szervezeteket pályázati úton, ők is kerületenként tudnak erre jelentkezni. Szeretnénk biztatni és lehetőséget teremteni arra, hogy minden megye és kerület szervezzen az ifjúsági csoportok számára találkozási lehetőséget, ahol a fiatalok közösen élhetik át Isten szeretetét, valamint a dicsőítésben, igei tanításokban és beszélgetésekben formálódjanak egyénileg és közösségi szempontból.

Két országos esemény lesz, amire szeretnénk a gyülekezeteket felkérni és az ifjúsági csoportokat meghívni. A nyár legfontosabb eseménye a július 14-19. között Zánkán tartandó Csillagpont istenközpontú fesztivál

lesz, ahová ismét értékes és érdekes programokkal készülnek a szervezők. Az idei téma a szorongás lesz, ami a fiatal korosztályt meghatározó érzés, lelki állapot, melyre Isten üzenete előadások, evangelizációk formájában ad felszabadító választ. Természetesen sok olyan programmal is készülnek a szervezők és az önkéntesek, ahol a szórakozás, kikapcsolódás közben alakulhatnak ki kapcsolatok egyének és közösségek között, szövődhetnek életre szóló barátságok.

A másik országos felhívás az Ifjúság szolgálatának vasárnapja lesz. Minden gyülekezetet buzdítunk, hogy szeptember 21-én, vasárnap a tematikus év jegyében tartsák az istentiszteleteket. A tavasz folyamán egy liturgiai ajánlást is készítünk, amiben támponokat adunk arra nézve, hogyan érdemes a fiatalokat bevonnai a szolgálatba. Ez az alkalom kiváló lehetőség lehet arra is, hogy a generációk egymással való kapcsolata megerősödjön. Biztatjuk a gyülekezeteket, hogy az Ifjúság szolgálatának vasárnapja keretein belül találjanak ki olyan programokat, ahol a fiatalok a felnőtt vagy már idősebb gyülekezeti

tagokkal találkozhatnak, beszélgethessenek. Ha valahol kevés fiatal lenne a településen, de a vágy megjelenik egy-egy korosztályi hang megszólaltatására, keressék fel az ifjúsági szervezeteket, akik szívesen kiszállnak egy-egy gyülekezetbe szolgálni. Ehhez érdemes a megyei ifjúsági referensek segítségét kérni.

Tudjuk, hogy a tematikus évre szánt idő nem elég arra, hogy az ifjúsági szolgálat minden problémáját megoldja. Hisszük azonban, hogy Isten Igéje élő és ható, azt a magot, amit ebben az évben elvet minden hívő szívében, a növekedés Atyja megáldja majd és gyümölcsöt terem az eljövendő fényben. Hisszük, hogy Isten felhasználja a hűséges szolgálatot arra, hogy az ifjúsági korosztályban és rajtuk keresztül a többi generációban is, minél több térd meghajoljon Jézus Krisztus, a mi Urunk dicséretére, a Szentháromság Isten még nagyobb dicsőségére. Az Úr áldja meg a 2025-ös tematikus évünket!

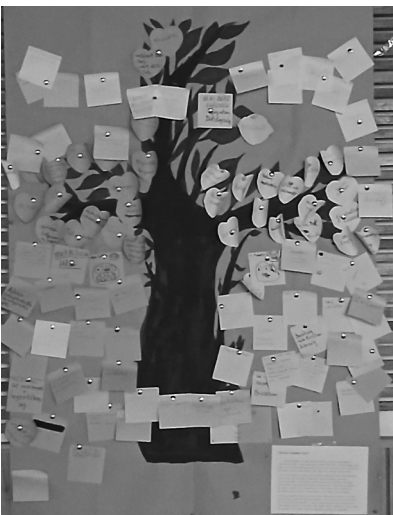
**Farkas Balázs lelkipásztor,
a tematikus év dunántúli referense**

Tavaszi csendesnap a Launai Iskolában

2025. március 10-én tartottuk tavaszi csendesnapunkat. Ez egy rendhagyó nap, amikor keressük a közösségépítés és a kapcsolódás lehetőségeit, mind egymással, mind az Úrral.

A napot minden évfolyam közös reggelizzel, játékokkal, beszélgetéssel kezdte, majd 9 órától a Tatai Református Egyházközség Zenei csapatának szolgálatával folytattuk és vettük fel a nap hangulatát, témáját. Jó hangulatú közös éneklésben volt részünk. Az énekek között hallottuk Isten hívását az Ő igéjéből és az egyik zenész fiatal mondta el biznyságtételét Isten szeretetéről, amelyet megtapasztalt a gyülekezetben, az ifiben és a zenei csapatban. Ezután a program két irányba folytatódott.

Az általános iskolások a teremtéstörténettel foglalkoztak, rajzoltak, gyurmáztak, beszélgettek az osztályban tanító tanáraikkal. A napok történéseit átélve, megjelenítve bontódott ki a Teremtő Isten szándéka és műve, amely a mi világunk. A délelőtt második részében mindenki megalkothatta egy külön lapra a saját világát, hogyan látja a körülötte levőket, a természetet. Végül pedig minden osztály egy-egy virágládába és cserepekbe virághagymákat, virágmagokat és virágpalántákat ültetett, vetett, dugványozott. Ezekkel a növényekkel az lesz a feladatuk, hogy gondozzák. Istenünk azt bizta ránk, hogy vigyázzuk és őrizzük a földet, amelyet nekünk alkotott. A virágok gondozásával erre szeretnék a gyermekek figyelmét felhívni, gyakorlatba ültetve tanítani őket a teremtésvédelemre. Köszönet a szülőknek a felajánlásokért!



A szakgimnáziumnak más témája volt ezen a napon. A közös zenélés és dicsőítés után a művelődési házban folytatódott számukra a program, ahol az SDG (Soli Deo Gloria diákmozgalom) önkéntesei hoztak egy interaktív freestyle kosaras és egy break tánc bemutatót. A diákok hallhattak biznyságtételt arról, hogy Isten miként tud megszólítani és elhívni a szolgálatba egy olyan embert, akiről talán sokan lemondtak, aki sok rosszat tett és akit Isten ennek ellenére szeretett, megváltott és akinek új életet adott.

Ezek után az iskola épületébe visszasétálva osztályonként folytatták a programot. Témájuk a negatív megkülönböztetés, előítéletek lerombolása volt. Ezzel kapcsolatban folytak a játékok, beszélgetések, feladatok.

A nap végén a diákok a Lélek gyümölcseit vizsgálták meg, s a csoportvezetők arra bátorították őket, hogy válasszanak egyet a lélek gyümölcsei közül, amelyet igyekeznek a saját életükben is megélni, kialakítani, küzdeni érte az idejükhöz tartozó időszakában.

Böjt kezdetén kaptunk egy napot, hogy megálljunk, időt töltsünk az Úr Igéjével, szeretetével, örömeivel, csendjével, hogy szívünkben megéljük a bűnbánatot, a megnyugvást és megerősödjünk az Ő kegyelmében.

Hála és köszönet minden szolgáló pedagógusnak, zenésznek, önkéntesnek! Soli Deo Gloria – Egyedül Istené a dicsőség!

Nagy Krisztina iskolalelkész

Jézussal az úton

Bizonyágtétel – elbanguzott 2024. febr. 4-én

Áldás, békesség! Retkes Gábor vagyok, a második presbiteri megbízatásomat kezdtem el 2024 januárjában, s azt a felkérést kaptam a lelkészeinktől, hogy beszéljek a kapcsolatokról az Úr Jézussal, így most itt állok.

Az a helyzet, hogy messziről indultam, mert alapvetően ateista voltam nagyon sokáig, nem volt hitem, egyedül Máté evangéliumát olvastam el 20 éves koromban, de ettől még nem változott meg a látásmódom. Mérnök vagyok, „számmember”, tényekben, tapasztalatokban hittem mindig is. Volt olyan döntési helyzet a családban a kétezres évek elején, hogy a gyerekeim szerettek volna önálló akarataikból hittanra járni, de én nem engedtem nekik, elzárkóztam a hittől, így nem mehetek. Ez voltam én.

Aztán 13 éve a feleségem dolgozni kezdett az óvodánkban, járni kezdett istentiszteletekre, a gyerekek pedig elkísérték, én meg elvittem őket a templomhoz, aztán visszamentem értük istentisztelet végén. Jó ideig így ment, aztán nyáron, amikor a gyerekek Tagyospusztán voltak táborban, és a feleségem szolgálóként dolgozott a konyhában, úgy döntöttem, hogy esténként én is kijárok munka után, hogy legalább lássam őket kicsit, és így Márkus püspök úrral dolgoztam együtt a tábor körüli munkákban.

Minden este „a Püspökkel” dolgoztam, kétkezi munkát! Hát milyen emberszabású dolog ez! Megismertem őt is, sok szolgálattévőt is, és valami beindult bennem, így már néha én is elmentem a templomba. Aztán beindultak a házaspáros alkalmak, amiben részt vettünk, majd Dr. Szabó Előd konfirmációs előkészítőt tartott, melyre feleségemmel eljártunk, és megerősödtem abban, hogy mennyire hasonló az értékrendem a református élethez. Megismertem a Bibliát, megértettem többet belőle, kérdésekre válaszokat kaptam, és mindemellett példákkal találkoztam. Olyan gyülekezeti tagokkal, akik a láthatatlan szolgálatot végezték. Láttam, hogy – bár nem tudják, hogy mások látják a szolgálataikat – de önzetlenül segítettek embereknek, közösséget építeni, együtt gondolkodni a gyülekezet jövőjéről, s tették ezt önzetlenül, csak úgy, meggyőződésből. Megdöbbentő felfedezés volt, az addigi szemléletemet ez átformálta, hiszen értékalapon működő ember vagyok, és a példamutatásban hiszek; s ezek az emberek – lelkészek, presbiterok, gyülekezeti tagok – példaként viselkedtek. Még velem is, amikor butaságokat, sutaságokat tettem: szeretettel, türelemmel kezeltek. Látva a példákat, szembesültem a saját hibáimmal, és tovább formálódtam.

Ez egy folyamat volt, egyszer csak természetes lett, hogy naponta Igét olvasok, imádkozom, a vasárnapot várom, hogy templomba mehessek. Ha örömem volt vagy problémám, imádkozni kezdtem.

Pár éve tovább alakultam, nyíltan felvállaltam, hogy református vagyok. Számomra fontos a két karkötőm, ezek engem figyelmeztetnek nap közben, s azóta mindig hordom valamelyiket.

Az egyiket a családomtól kaptam: „Soli Deo Gloria” – Egyedül Istené a dicsőség. A másik: „Mit tenne Jézus?” angol rövidítése: „WWJD” (What Would Jesus Do?).



Figyelmeztetnek, amikor kell. Sok olyan pillanatom van, amikor a kezemre pillantok, mint például a boltban vagy autózás közben, ha valaki feltart, és vagy türelemre intem magam, vagy elszégyellem magam, hogy nem voltam türelmes vagy kedves, vagy emlékeztetem magam, hogy az adott siker nem az én érdemem hanem az Úré. De hasznukat látom akkor is, ha a szereteteimmel vitatkozom össze!

Négy éve, amikor munkát váltottam, életemben először – a korábbi szokásommal ellentétben – nyíltan jeleztem a (jelenlegi) munkáltatómnak, hogy református vagyok, és ez meghatározza az értékrendemet/életemet, szóval ennek tudatában alkalmazom. Multinacionális vállalati környezetben ez nem szokás, de vállaltam – felszabadító volt az állásinterjú után ezzel a tudattal indulni az akkor kezdődő Gyülekezeti táborba. Azóta is így cselekszem, amikor alkalmam adódik rá, nyíltan beszélök a hitemről.

A mai napig is sokat tanulok másoktól, lelkészek, presbiterok, szolgálók, gyülekezeti tagok és más reformátusok kitartóan mutatnak jó példát a hétköznapi forgatagában. **Az életünk, az életem üres lenne a gyülekezet nélkül, otthonra találtunk a hitben és a gyülekezetben.**

Sajnos vannak alkalmak, amikor megerősödök abban a tudatban, hogy még nem érkeztem meg, amikor például valaki a családomat bántja és én nem reformátusként reagálok... nos akkor is látszik, hogy még úton vagyok.

Retkes Gábor

Szabolcska Mihály: Húsvét

**Miért keresnéd Őt a sírba
Hisz nincsen ott, mert nem halott.
Halál bilincse szétszakítva,
Az Úr Jézus feltámadott!**

**A Golgotán volt az ítélet,
Ott győzte le a bűnt s halált.
A sírból most kikelt az élet,
Az ígéret valóra vált!**

**A Golgotán Ő meghalt érted,
Ó bűnös szív, ezt ne feledd.
A Golgotánál hajtsd meg térded,
És sírva sírj bűnöd felett.**

**De nagypéntekre jött a húsvét,
Örülj, ujjongj bűnbánó szív,
Az Úr életre kelve ismét,
Örökre él s életre hív!**

Csoda, hogy élek!



Bizonyrágtétel – elhangzott 2024. május 5-én

Áldás! Békesség! Köszöntöm a Gyülekezetet. Juranovics Katalin vagyok.

Fiatal felnőtt koromig, bár meg vagyok keresztelve, nem foglalkoztatott a vallás, a hit. Majd a 80-as évek közepe táján, még egyetemista koromban – valószínűleg kíváncsiságból és lázadásból – egy hívő csoporttársammal nem nyilvános bibliaórára jártunk az evangélikus templom lelkészéhez. Ekkortól kezdtem úgy érezni, hogy az én életemet, sorsomat is egy felsőbb hatalom – még nem Isten, de „valami” – irányítja, és nem csak véletlenszerűen történnek velem az események.

Hosszú-hosszú évekig tartott ez.

Azután kisiskolás gyermekeim elkezdtek hittanra járni. Megtudtuk, hogy zenés istentiszteleteket tartanak a református templomban, amikre rendszeresen el is mentünk. Az egyik alkalommal mellém ült egy kedves, szőke hölgy, és beszélgetni kezdtünk. Ezzel indult el az a folyamat, amelynek során, több év alatt, nagy belső változáson mentem keresztül.

Aktív tagjává váltam a gyülekezetnek, de jeleztem a lelkészeknek, hogy még mindig csak „útkeresőként”.

A prédikációk az istentiszteleteken, a gyülekezeti táborok, a házicsoportos alkalmak, egy Izraelben tett utazás mind segítettek ebben az útkeresésben.

Majd eljött 2023. május 22., amikor súlyos, mindössze 3-5%-os túlélési esélyű daganatos betegség diagnózisával szembesültem.

A házicsoportom tagjai, az imaközösség, a lelkészek imádkoztak a gyógyulásomért, és a gyülekezet néhány önzetlen tagja gondoskodott rólam, látogatott, közös imádsággal erőt adott, amikor a kezelések következtében teljesen elgyengültem. Én Jézushoz imádkoztam, Őt kértem, hogy legyen velem a gyógyulás útján.

Nyár végére elkezdtek javulni a kontroll eredményeim. Idén januárban pedig kiderült, hogy a kezelések hatására operálható állapotba kerültem.

Ma pedig itt állok, hogy elmondhassam: biztos vagyok benne, hogy a jelenlegi állapotomhoz az orvostudomány mellett kellett Isten akarata és az imádság ereje.

Isteni csoda, hogy élek! De köszönöm mindazoknak a segítségét, akik mellettem álltak fizikailag vagy lelkileg.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

† Dr. Juranovics Katalin

Reményik Sándor: Lefelé menet

"Elváltozék..." Köntöse, mint a hó.
Olyan szép, hogy már-már félelmetes,
Mégis: a hegyen lakni Vele jó.
Maradni: örök fészket rakni volna jó.
De nem lehet. Már sáppad a csoda,
Az út megint a völgybe lehalad.
Jézus a völgyben is Jézus marad.

De jaj nekünk!

Akik a völgybe Vele lemegyünk,
Megszabadított szemű hegy-lakók
Csak egy-egy csoda-percig lehetünk.
Elfelejtjük az elsápadt csodát.
És lenn, a gomolygó völgyi borúban,
Az emberben, a szürke-szomorúban
Nem látjuk többé az Isten fiát.

Testvérem, társam, embernek fia.

Igaz: a hegyen nem maradhatunk.

Igaz: a völgyben más az alakunk,

Nekünk lényegünk, hogy szürkék vagyunk.

Botránkozásul vagyok neked én

És botránkozásul vagy te nekem,

Mégis: legyen nekünk vigasztalás,

Legyen nekünk elég a kegyelem:

Hogy láttuk egymás fényes arcukatját,

Hogy láttuk egymást Vele - a Hegyen.

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink:

Gyülekezeti csoportok alkalmai:

BIBLIA ÓRA:

Minden hónap első szerdáján 18.00

NŐI KÖR:

2025. május 9. 18.00

PRESBITERI BIBLIA ÓRA:

2025. május 21. 18.00

FÉRFIKÖR:

2025. május 7. 18.00

ÉNEKKARI PRÓBA:

Minden csütörtökön 18.00 órától
a Tóvárosi Kistemplomban.

Bibliás alkalmak:

**ISTENTISZTELET MINDEN VASÁRNAP
9.00 ÓRAKOR TÓVÁROSON A KISTEMPLOMBAN,
10.00 ÓRAKOR TATÁN A TEMPLOMBAN.**

A vasárnapi 10 órás istentisztelettel párhuzamosan
gyermekmegőrzés és gyermek-istentisztelet is van
a gyülekezeti termeinkben.

Istentisztelet csütörtökön délelőtt
mindkét idősek otthonában.

VASÁRNAPI IMAÓRA

18.00 órától a Tóvárosi Kistemplomban.

Hivatali nyitva tartás

**Hétfőn és pénteken 9-12 óra között, szerdán pedig
14-17 óra között várjuk Kedves Testvéreinket!**
Természetesen a korábbi évtizedek szokásának
megfelelően valamennyi gyülekezeti alkalomhoz
kapcsolódóan lehetőség van a hivatali ügyintézésre
is. A fogadási időn túl is állunk a gyülekezet tagjainak
rendelkezésére, de kérjük ilyen esetekben az időpont
egyeztetését. A hivatal 34/380-616-os, valamint
30/380-8496-os telefonszámán van lehetőség a
személyes találkozás megbeszélésére.

Támogassa a Harangszó megjelenését!

*Az újságot adományokból tartjuk fenn,
és ingyen jut el gyülekezetünk valamennyi tagjához.
Ha valaki anyagilag is segíteni tudja az újság megje-
lenését, annak neve, illetve cégének, vállalkozásának
a neve megjelenhet az újság hátoldalán.*

Várjuk a támogatók jelentkezését!

Köszönjük segítségüket!

A Harangszó megjelenését a Sollers Nyomda támogatta.



**Ofset-, digitális és tamponnyomtatás.
Minden, ami nyomdával kapcsolatos:**

*Havilapok, könyvek, prospektusok,
naptárak, szórólapok, plakátok,
ügyviteli nyomtatványok, névjegykártyák,
borítékok, ajándéktárgy emblémázás,
stancolás... a grafikai tervezéstől
a nyomdai kivitelezésig!*

Forduljon hozzánk bizalommal!

BD Sollers Kft.

Tata, Komáromi u. 55.

Tel.: (+36) 30-351-7502

E-mail: info@bdsollers.hu

www.bdsollers.hu

TATAI-TÓVÁROSI HARANGSZÓ

A Tatai Református Egyházközség hivatalos lapja

Készült: a gyülekezet kiadásában.

ISSN 3004-264X

Szerkesztette, felelős kiadó: *Dr. Szabó Előd*

Előkészítés: *BCs* Nyomtatás: *Sollers*

**A gyülekezet tagjaihoz a presbiterek útján
jut el a Harangszó.**

Itt vagyunk:

2890 Tata, Kocsi u. 15. Tel.: 34/380-616

E-mail: hivatal@reftata.hu

Gyülekezetünk honlapja: www.reftata.hu

Az egyházközség bankszámlaszámai:

Tatai Református Egyházközség
11600006-00000000-04348612 (Erste Bank)

11740047-20132675 (OTP)

A Tatai Református Gimnázium honlapja:

www.refi-tata.hu

Kenderke művészeti iskolánk honlapja:

www.kenderke.hu